

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/89/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617204749
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617204749.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: N. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. I. N. H. XXXX/XX, O. D., právne zastúpený JUDr. Jiřím Martausom, advokátom so sídlom Ul. X. D. XXX/XX, O. D., proti žalovanému: I. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. D. XX, O. H., zastúpený splnomocnenou zástupkyňou Mgr. Julianou Ratulovskou, nar. XX.XX.XXXX, bytom O. D. XX, O. H., o zaplatenie 200,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 20C/16/2017-62 zo dňa 07.12.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd I. žalobu zamietol, II. žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Keďže skutočnosť uzavretia zmluvy o pôžičke bola v konaní nesporná, zaťažovalo dôkazné bremeno na preukázanie tvrdení, že sporové strany súhlasným prejavom zmenili pôvodnú zmluvu a že dlh zanikol naturálnym plnením, žalovaného. Súd zhodnotil jednotlivé vykonané dôkazy samostatne, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, pričom dospel k presvedčeniu, že argumentácia žalovaného o ústnej zmene zmluvy o pôžičke, pokiaľ ide o spôsob plnenia, a vykonaní tohto plnenia sú postačujúce, konzistentné a podporené jednotlivými dôkaznými prostriedkami. Predovšetkým súd poukazuje na vyjadrenia jednotlivých vypočutých svedkov, ktorí zhodne uvádzali, že žalovaný skutočne vykonával v prospech žalobcu viaceré služby, pričom tieto zjavne súviseli s uzavretou ústnou zmluvou o pôžičke. Svedkovia nemali a ani nemohli mať vedomosť o konkrétnom právnom vzťahu, avšak z ich výpovedí je zrejmé, že žalovaný vo vzťahu k žalobcovi vykonal tvrdené služby, a to vypratávanie garáží a zabezpečenie vypracovania návrhu na vklad a kúpnej zmluvy týkajúcej sa nehnuteľností. Svedok G. Z., svedkyňa N. Z., ako aj svedok J. S. mali vedomosť o tom, že žalovaný realizuje vypratávanie garáží v prospech žalobcu, svedok Dr. E. X. potvrdil, že žalovaný zabezpečoval pre žalobcu vypracovanie kúpnej zmluvy týkajúcej sa nehnuteľností. Jednotliví svedkovia ponúkli súdu dostatočne konzistentné informácie, z ktorých mal súd nepochybne preukázané, že tvrdenia žalovaného sú pravdivé. Ak podľa vykonaných svedeckých výpovedí žalovaný nepochybne na základe zmluvy o pôžičke svoj dlh odpracovával, potom súd zároveň vyvodil, že strany sporu svojím zhodným prejavom zmenili pôvodný právny vzťah (§ 40 ods. 2 a contrario, § 516 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na uvedené, keďže súd nemal pochybnosti o skutkovom stave prezentovanom zo strany žalovaného, dôkazné bremeno na popretie daných tvrdení sa presunulo na žalobcu. Tento následne na spochybnenie zisteného skutkového stavu fakticky neprezentoval žiadne podstatné argumenty (§ 151 ods. 2 CSP),

nenegoval tvrdenia o spojitosti vykonaných služieb s danou zmluvou o pôžičke, ani hodnotu týchto služieb. Súdu predložil len čestné prehlásenie Ing. N. O., z ktorého vyplýva vyjadrenie tejto osoby o tom, že na jar 2017 viezol žalobcu z kúpeľov Lúčky a jasne v Kauflande v O. D. počul žalobcu, ako upomínal žalovaného ohľadom splnenia dlhu, pretože hrozilo premlčanie jeho pohľadávky. Z čestného prehlásenia zároveň vyplýva, že so žalobcom mali v úmysle v roku 2012 prevádzkovať pre Strelecký zväz strelnicu v Poprade - Kvetnica, neskôr v Levoči, čo sa im však z organizačných dôvodov nepodarilo. Žalobca za týmto účelom zohnal kompletnú súpravu na stáčanie piva, profesionálny kávovar a mraziaci box, čo zatiaľ uskladnil v prenajatých garážach pri STOP SHOP-e a v areáli garáží na Nábřeží za cintorínom v Liptovskom Mikuláši. Ing. N. O. v čestnom prehlásení uviedol, že o uvedené veci prejavil záujem žalovaný, keďže chcel prevádzkovať pohostinstvo v D., kde býva. Osobne bol pri tom, keď uvedené veci žalovaný z oboch garáží nakladal na príviesny vozík a odvážal si ich domov pre vlastnú potrebu, čo trvalo približne asi hodinu. So žalobcom sa mal neskôr dohodnúť na cene za odvezený tovar. K uvedenému prehláseniu súd poukazuje na fakt, že toto bolo vyhotovené až v novembri 2017, teda v priebehu súdneho sporu a deklarovalo skutočnosť, ku ktorej došlo na jar 2017, kedy boli vzťahy medzi sporovými stranami (krátko pred podaním žaloby) narušené. Pokiaľ Ing. N. O. poukazoval na udalosti z roku 2012, tieto súd nevedel identifikovať a spojiť so vzniknutým právnym vzťahom medzi sporovými stranami, ktorý spadá do obdobia júna 2014. Dané čestné prehlásenie zjavne nemá spojitosť s daným prípadom, resp. dostatočným spôsobom nepopiera jednotlivé výsledky dokazovania zistené z výsluchov svedkov na pojednávaní dňa 09.11.2017. Pre úplnosť na tomto mieste súd akcentuje pasivitu žalobcu, pokiaľ ide o dôkaznú povinnosť, ktorá ho zaťažovala po vykonaní vyššie spomínaných výsluchov svedkov, predovšetkým v kontexte jednoduchého odkazu na čestné prehlásenie bez prezentovania potrebných skutkových tvrdení (§ 150 ods. 2 CSP). V prospech žalovaného svedčí aj jeho tvrdenie prezentované na pojednávaní dňa 05.10.2017, že v čase, kedy mal byť dlh splatený (jún 2014), disponoval dostatočnými finančnými prostriedkami, podporené výpisom z osobného účtu (č. I. 38), z ktorého je zrejmé, že dňa 09.06.2014 bol zostatok na účte žalovaného 1.202,59 eur. Nemožno preto spochybňovať jeho solventnosť a možnosť reálne financie vrátiť, pokiaľ by nedošlo k dohode o možnosti splatenia dlhu in natura. Pokiaľ ide o kompenzačnú námietku žalovaného zo dňa 09.11.2017, na ktorú upriamil pozornosť zástupca žalobcu v tom zmysle, že táto odporuje skôr vysloveným tvrdeniam žalovaného, súd len stručne uvádza, že táto znamenala obranu v spore a ktorá z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci nemala zásadný význam. Z jej obsahu totiž vyplývajú rovnaké tvrdenia, aké žalovaný prezentoval už skôr v spore, a teda že žalovaný vykonal v prospech žalobcu viaceré služby, na základe ktorých došlo k splateniu dlhu. Uvedená listina nijako nemení právny názor súdu na fakt, že pôvodná zmluva o pôžičke, na základe ktorej mal žalovaný splatiť svoj dlh, bola zmenená ústnou dohodou o možnosti úhrady vo forme naturálneho plnenia. Právne posúdenie každého tvrdenia a dôkazu zaťažuje súd a keďže kompenzačná námietka neznamena žiaden odklon v obsahu skutkových tvrdení žalovaného, súd nevidel dôvod na modifikáciu právnej kvalifikácie či iné hodnotenie dôkazov. Napokon súd uvádza, že pokiaľ ide o návrhy žalobcu na vykonanie výsluchov svedkov G. U. a U. U., tieto mali byť zabezpečené stranou sporu, pričom žalobca uvedené nevykonal a ani nepožiadal súd o predvolanie svedkov na pojednávanie. Z tohto dôvodu, ako aj s ohľadom na fakt, že nebolo vysvetlené, k akým skutočnostiam sa majú svedkovia vyjadriť, súd návrh na ich výsluch zamietol. Treba zdôrazniť, že dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (§ 191 CSP). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Pokiaľ boli zo strany žalovaného súdu ponúknuté dôkazy, ktoré dostatočne podporili jeho tvrdenia a tieto žalobca následne procesne relevantným spôsobom nespochybnil, bolo opodstatnené žalobu zamietnuť. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP, a to tak, že priznal žalovanému ako úspešnej strane plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

3. Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za nesprávny. Žalovaný sa v celom konaní bránil tvrdením, že pôvodnú zmluvu o pôžičke mali žalobca a žalovaný zmeniť tak, že žalobca svoj dlh odpracuje prácami pri vypratávaní garáží, či dokonca k zániku dlhu sa malo pridať ešte aj sprostredkovanie spísania kúpnej zmluvy a návrhu na vklad. Práve túto skutočnosť označil súd za spornú, v dôsledku čoho súd konštatoval, že bolo v ďalšom na žalovanom, aby bez pochybností uniesol dôkazné bremeno, že medzi stranami došlo k zmene záväzku a že zmenou

záväzku bol spôsob zániku dlhu. V konaní pred okresným súdom boli vypočuté blízke osoby, známi a spolupracovníci žalovaného. V prípade svedka G. Z. mal súd so žalobcom preukázaný vzájomný nepriateľský vzťah v súvislosti s uvedeným bicyklom. Pokiaľ ide o svedkyňu N. Z., ide o manželku žalovaného, teda o osobu, o ktorej právach a povinnostiach sa v súdnom konaní konalo. Nakoľko predmetom sporu bol dlh jej manžela, mala teda priamy záujem na výsledku sporu. Ani jeden svedok počas celého konania neuviedol, že by bol svedkom dojednania zmeny záväzku medzi žalovaným a žalobcom. Pokiaľ ide o zmenu záväzku, žiaden iný dôkaz, ktorý by preukazoval zmenu obsahu záväzku medzi žalobcom a žalovaným, nebol na súdnom pojednávaní vykonaný. Nie je zrejmé, na základe čoho dospel súd k zjavnému súvisu medzi uvádzanými službami a dohodou o pôžičke. Záver súdu považuje žalobca za arbitrárny a nepreskúmateľný. Súd mal totiž navyše preukázané, že v čase, kedy malo dôjsť k vypratávaniu garáže a k sprostredkovaniu vypracovania kúpnej zmluvy, existoval medzi stranami sporu vrúcny priateľský vzťah, v rámci ktorého mal žalobca žalovanému odkázať celý svoj majetok, v dôsledku čoho je určite bežné, že v takomto priateľskom vzťahu dochádzalo k vzájomnej výpomoci. Sprostredkovanie spísania kúpnej zmluvy známym a súčasne kolegom a spolupracovníkom spoločne s asistenciou pri vypratávaní garáže nemožno považovať za nič neobvyklé, k čomu by medzi priateľmi nedochádzalo bežne a bezodplatne. Je tak ťažko uveriteľná argumentácia žalovaného, že v predmetnom období mal u žalobcu odpracovať svoj dlh v podobe služieb, ktoré si žalovaný účtuje vo výške 5,- eur za hodinu, a to ešte za situácie, keď žalovaný vypratával predmetné garáže s tým, že z týchto garáží si odnášal od žalobcu veci, ktoré mienil využiť pre vlastnú podnikateľskú činnosť, keďže chcel prevádzkovať pohostinstvo v D., kde býva. Je preto nelogické, aby si žalovaný odvozom vecí, ktoré si bol v daných garážach prevziať pre jeho individuálne potreby, odpracovával akýkoľvek dlh. Najnelogickejšia je skutočnosť, že v predmetnom konaní žalovaný vzniesol kompenzačnú námietku voči dlhu, ktorý už mal dvakrát zaniknúť, čím uznal nárok na zaplatenie 200,- eur v prospech žalobcu. Kompenzačnú námietku totiž možno uplatniť výlučne voči existujúcemu vzájomnému dlhu, ktorý je splatným. Pokiaľ ide o túto kompenzačnú námietku v súvislosti s používaním motorového vozidla žalobcu a nutnosti požičiavať si príviesny vozík, tu žalovaný poukazuje na výpoveď J. S., z ktorej plynie, že vozidlo ako jeho príbuzný požičiaval bezodplatne. Aj z uvedeného vyplýva účelovosť procesnej obhajoby žalovaného. Práve uvedené argumenty žalobcu, ktoré sú pre posúdenie veci rozhodné, označil súd za „žiadne podstatné argumenty“, či za argumenty, ktoré „nemali zásadný význam.“ Podľa žalobcu však ide o skutočnosti, ktoré vrhajú svetlo do celého prípadu a legitímne vyvracajú argumenty žalovaného. Podľa názoru žalobcu neunesol žalovaný dôkazné bremeno, pokiaľ ide o tvrdenie, že so žalobcom sa mali dohodnúť na zmene pôvodného záväzku. Žalobca v celom konaní od samého počiatku trval na právnom zastúpení advokátom JUDr. Jiřím Martausom, s ktorým už dlhé roky spolupracuje, z dôvodu čoho je nelogickým, aby v prípade záujmu o spísanie kúpnej zmluvy a návrhu na vklad žiadal žalovaného o sprostredkovanie právnych služieb. Žalobca je pritom držiteľom preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom, o čom informoval aj konajúci súd, pričom súčasne požiadal súd i o odročenie pojednávania, nakoľko na pojednávaní pred súdom dňa 05.10.2017 trval na zastúpení advokátom, ktorý svoju neúčnosť ospravedlnil podaním zo dňa 02.10.2017, v rámci ktorého požiadal súd o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávania s úkonmi v trestnom konaní a záujmom žalobcu na osobnom zastúpení. Okresný súd, napriek ospravedlneniu a žiadosti o odročenie, vykonal dňa 05.10.2017 pojednávanie a žiadosť o odročenie vyhodnotil ako neopodstatnenú. Podľa presvedčenia žalobcu mu tak bolo upreté právo na právne zastúpenie. Pokiaľ ide o nevykonanie dôkazu výsluchom svedkov G. U. a U. U. z dôvodu, že žalobca nezabezpečil prítomnosť týchto svedkov na pojednávaní, ani nepožiadal súd o ich predvolanie, žalobca uvádza, že nakoľko, ako plynie zo súdnej zápisnice, výsluch týchto svedkov navrhol žalovaný a on ako žalobca nemal povinnosť ich prítomnosť zabezpečiť, či požiadať o ich predvolanie. Na ich výsluchu mal však žalobca vážny záujem, a to z dôvodu, že G. U. ako vlastník obchodu so športovými potrebami bol svedkom situácie, keď dňa 08.12.2014 sa žalovaný zaviazal žalobcovi odpracovať iný dlh vo výške 73,- eur, ktoré žalobca zaplatil za nákup v tejto predajni. Pokiaľ išlo o svedka U. U., ten bol svedkom toho, ako si nechal sám žalobca vypracovať kúpnu zmluvu k nehnuteľnostiam, ktoré mali byť predmetom aj kúpnej zmluvy, ktorú mal nechať žalovaný vyhotoviť u svojho známeho JUDr. X.. Nakoľko však súd svedkov nevypočul, podľa presvedčenia žalobcu došlo k neoprávnenému odňatiu možnosti konať pred týmto súdom. V dôsledku uvedeného tak týmto odvolaním napádaný rozsudok trpí vážnymi vadami v konaní, ktoré zasiahli do práv žalobcu, odňali mu možnosť konať pred súdom a upreli mu právo na právne zastúpenie. V tejto súvislosti poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v kauze Delcourt vs. Belgicko. Žiada, aby odvolací súd z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym

skutkovým zisteniam a z dôvodu, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel alebo ho zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu udáva, že pokiaľ ide o výpoveď svedka Ing. G. Z., právny zástupca žalobcu sa snaží o spochybnenie výpovede svedka upriamením na fakty nesúvisiace s predmetom žalobného návrhu. Z toho právny zástupca vyvodzuje, že svedok Z. a žalobca majú nepriateľský vzťah. Zo žiadneho ustanovenia CSP nevyplýva, že svedok a účastník konania musia mať medzi sebou priateľský - nepriateľský alebo žiadny vzťah. Z podanej výpovede svedka jednoznačne vyplýva, že tento vedel o odpracovaní dlhu žalovaným v prospech žalobcu. Vo svedeckej výpovedi svedka JUDr. E. X. sa právny zástupca žalobcu snaží spochybníť skutočnosť, že žalovaný dal vypracovať kúpnu zmluvu na garáž, kde ako kupujúci bol uvedený žalobca. Podľa názoru žalovaného je konštatovanie, že ide o nelogickosť postupu, chabým spochybnením vierohodnosti podanej svedeckej výpovede. Právny zástupca žalobcu ako autor odvolania mohol uviesť, akú cenu za vypracovanie kúpnej zmluvy si ako advokát uplatňuje. Práve táto skutočnosť bola smerodajná pri dohode medzi žalobcom a žalovaným vo veci sprostredkovania a vypracovania kúpnej zmluvy na garáž. Súčasťou kúpnej zmluvy bol aj návrh na vklad a oznámenie o zamýšľanom návrhu zo dňa 14.01.2015. Za účelom vypracovania kúpnej zmluvy žalobca poskytol svoje osobné údaje, ako aj osobné údaje predávajúceho. Tieto odovzdal žalovanému a žalovaný následne sprostredkoval vypracovanie zmluvy. V prípade, že by v odvolacom konaní bola ďalej táto skutočnosť spochybňovaná, bude žalovaný nútený navrhnuť dôkaz, aby súd vykonal skúmanie IP adresy, z ktorej bolo oznámenie o zamýšľanom návrhu na vklad odoslané na webový portál www.katasterportal.sk. Pokiaľ ide o spochybňovanie svedeckej výpovede N. Z. ako blízkej osoby, v tejto súvislosti žalovaný poukazuje na nález Ústavného súdu SR z 09.06.2015 sp. zn. III. ÚS 276/2014-29. Pokiaľ ide o výpoveď svedkov G. U. a U. U., týchto svedkov navrhol vypočuť žalovaný, tento však v ďalšom priebehu konania netrval na ich vypočutí. Ak mal žalobca vážny záujem na vypočutí týchto svedkov, mal zabezpečiť ich prítomnosť. Žalobca, ani jeho právny zástupca v priebehu pojednávania žiadnym spôsobom nespochybnili, že práce vykonané žalovaným, boli v prospech žalobcu vykonané. Táto skutočnosť je právne relevantná a potvrdzuje, že medzi účastníkmi pôžičky došlo k ústnej dohode o zmene spôsobu plnenia pôžičky na plnenie naturálne. Ostatné tvrdenia pokladá žalovaný za účelové a irelevantné. Žalovaný upriamuje pozornosť odvolacieho súdu na skutočnosť, že po pojednávaní dňa 09.11.2017, tak ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania, strany sporu prejavili snahu o možnosť mimosúdneho vyrovnania, a to najmä na hodnotu sporu. Bezprostredne sa strany stretli. Žalobca však takýto spôsob kategoricky odmietol s tvrdením, že mu nejde o peniaze, tieto môže kľudne hodiť do Váhu, peňazí má dosť, ide mu iba o to pokoriť žalovaného. Žalovaný žiada odvolanie zamietnuť a potvrdiť rozsudok okresného súdu.

5. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, na základe odvolania žalobcu preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

7. Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho správny právny záver. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré poukazuje v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP.

8. Odvolanie žalobcu nepovažuje odvolací súd za dôvodné.

9. Žalobca v podstatnej časti odvolania namieta porušenie práva na spravodlivý súdny proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné zákonom zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia

vykonaných dôkazov (pozri rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

10. Pokiaľ žalobca namieta neodročenie pojednávania konaného dňa 05.10.2017 a jeho konanie v neprítomnosti jeho právneho zástupcu, odvolací súd konštatuje, že zúčastniť sa prejednávania právnej veci pred súdom je neodňateľným právom každého účastníka konania, a to v každom štádiu procesného postupu, pokiaľ zákon neustanovuje inak. Rovnako tak základným právom účastníka je aj právo na obhajobu zvoleným profesijným advokátom. Aby však bolo porušenie práva účastníka relevantné, vyžaduje sa, aby v súvislosti s konkrétnym postupom súdu boli strane sporu odňaté, znemožnené konkrétne procesné práva, ktoré jej vyplývajú z procesného predpisu. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že pojednávanie dňa 05.10.2017 nebolo jediným nariadeným pojednávaním. Následne sa uskutočnili pojednávania 09.11.2017 a 05.12.2017, ktorých sa zúčastnil žalobca aj so svojim právnym zástupcom a bolo mu umožnené na týchto pojednávaniach vykonávať všetky procesné práva, ktoré mu z CSP vyplývajú. Na pojednávaní dňa 05.10.2017 nedošlo ani k vykonávaniu dôkazov, tie boli vykonávané následne až na pojednávaniach za prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, žalobca preto mohol využiť právo navrhnúť dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, ako aj využiť ostatné prostriedky procesného útoku a procesnej obrany. Rovnako bolo žalobcovi na nasledujúcich pojednávaniach umožnené právo vyjadrovať sa k veci, právo na záverečnú reč a podobne. Neodročením pojednávania nemožno potom konštatovať porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces.

11. Pokiaľ žalobca namieta nevykonanie dôkazov, výsluch svedkov G. U. a U. U., v tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že procesná strana sa nemôže brániť proti rozsudku súdu prvej inštancie nevykonaním dôkazov, ktoré v konaní nenavrhla. Strana sporu je povinná uplatniť všetky prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, medzi ktoré patria aj návrhy na vykonanie dôkazov včas, najneskôr do ukončenia dokazovania na súde prvej inštancie. V zmysle zásady koncentrácie konania, ako aj v zmysle zásady rovnosti zbraní, sa strana nemôže brániť nevykonaním dôkazov, ktoré v konaní nenavrhla.

12. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nemožno považovať za arbitrárne. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám pre odôvodňovanie súdnych rozhodnutí, tak ako vyplývajú z ust. § 220 ods. 2 CSP. Súd v odôvodnení rozsudku jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Z jeho odôvodnenia jasne a zrozumiteľne vyplývajú jednotlivé skutkové a právne závery, ako aj úvahy, ktorými sa pri týchto záveroch spravoval. Odvolací súd považuje odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie za dostatočne presvedčivé.

13. Pokiaľ ide o hodnotenie dôkazov zo strany súdu prvej inštancie, hodnotenie dôkazov je založené na zásade voľného hodnotenia dôkazov (§ 191 CSP). Táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Tento jeho postup však musí byť v istom zmysle objektivizovaný konceptom takého hodnotenia dôkazov, ktoré obstoí z hľadiska jeho prípadného rozporu so zákazom arbitrárnej jurisdikčnej ľubovôle. Odvolací súd konštatuje, že skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní a súd logicky vysvetlil svoj myšlienkový proces, ktorým sa pri hodnotení dôkazov spravoval.

14. Okresný súd správne poukázal, že skutočnosť uzavretia zmluvy o pôžičke bola v konaní nesporná a dôkazné bremeno na preukázanie tvrdení, že sporové strany súhlasným prejavom zmenili pôvodnú zmluvu a že dlh zanikol naturálnym plnením, zaťažovalo žalovaného. Možno súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že argumentácia žalovaného o ústnej zmene zmluvy o pôžičke, pokiaľ ide o spôsob plnenia a vykonaní tohto plnenia, bola postačujúca, konzistentná a podporená jednotlivými dôkaznými prostriedkami.

15. Možno súhlasiť s námietkou žalobcu, že táto skutočnosť nebola preukázaná žiadnym priamym dôkazom. Preukazovanú skutočnosť však možno preukázať nielen priamymi dôkazmi, ale aj dôkazmi nepriamymi. Skutočnosť preukazovanú len nepriamymi dôkazmi možno považovať za preukázanú vtedy, ak na základe výsledkov hodnotenia týchto dôkazov je možné bez rozumných pochybností nadobudnúť presvedčenie o tom, že sa táto skutočnosť naozaj stala (že je pravdivá). Nestačí, ak

prichádza do úvahy len možnosť jej pravdivosti (jej pravdepodobnosť). Nepriamym dôkazom je pritom taký dôkaz, ktorý dokazuje skutočnosť inú, ale takú, z ktorej je možné usudzovať, či sa stala alebo nestala skutočnosť, ktorá je predmetom dokazovania, objasňuje teda dokazovanú skutočnosť pomocou inej skutočnosti, ktorá má k dokazovanej skutočnosti len nepriamy vzťah. Zatiaľ čo súvislosť medzi priamym dôkazom a dokazovanou skutočnosťou je zrejmá, musí byť súvislosť medzi nepriamym dôkazom a skutočnosťou, ktorá je predmetom dokazovania, zisťovaná. Miera tejto súvislosti býva u jednotlivých nepriamych dôkazov odlišná. Každý nepriamy dôkaz je hodnotený oddelene, ale zároveň aj vo vzájomných súvislostiach s ostatnými dôkazmi. Nepriamy dôkaz sám o sebe spravidla nevedie k preukázaniu dokazovanej skutočnosti. Výsledkom jeho hodnotenia v spojení s ďalšími nepriamymi dôkazmi, tvoriacimi systém, ktorého jednotlivé články sú v súlade medzi sebou, aj s dokazovanou skutočnosťou, však takýto záver byť môže.

16. Vykonané nepriame dôkazy, výsluchy svedkov Dr. E. X., N. Z. a J. S. ako správne poukázal súd prvej inštancie, sú vnútorne koherentné, nerozporné, sú súladné medzi sebou, ako aj dokazovanou skutočnosťou, že medzi stranami došlo k zmene záväzku. Okresný súd pri hodnotení dôkazov nevybočil z medzí a hľadísk zákonného postupu a jeho záver je aj pre odvolací súd presvedčivý.

17. Žalobca namieta blízky vzťah vypočutých svedkov k žalovanému. Samotný takýto vzťah však svedka nediskvalifikuje zo svedeckej výpovede. Musí však byť braný do úvahy pri hodnotení vierohodnosti svedeckej výpovede. Vzhľadom však na nerozpornosť a koherentnosť vykonaných dôkazov nevznikli pochybnosti o hodnovernosti svedeckých výpovedí. V tejto súvislosti do úvahy treba vziať aj fakt, že účastníkmi právneho vzťahu v čase jeho vzniku boli navzájom blízke osoby, keď aj žalobca a žalovaný boli v čase vzniku záväzkového vzťahu dôvernými priateľmi. Možno súhlasiť aj s konštatovaním súdu prvej inštancie, že žalobca do koncentrácie konania neprodukoval žiadne tvrdenia a dôkazy, ktorými by vierohodnosť svedeckých výpovedí spochybnil.

18. Vzhľadom na uvedené odvolací súd došiel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, vrátane výroku o trovách konania, ktorý taktiež vykazuje vecnú správnosť a nebol spochybnený žiadnou odvolacou námietkou.

19. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

20. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 396 ods. 1 s poukazom na ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bol žalovaný, preto mu vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)